

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

4

Αριθμός Απόφασης
3947 / 2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Γεωργία Ταράτσα, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιώς και από τη Γραμματέα, Αικατερίνη Περγίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Μαΐου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ- ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

Της Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία « ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου 40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 094014249, ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, 1-2 Victoria Buildings, Haddington Road, Dublin 4, D04 XN32 και με αριθμό καταχώρησης στο μητρώο εταιρειών της Ιρλανδίας 656384, όπως εκπροσωπείται νόμιμα της, δε, τελευταίας αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η

οποία στο ακροατήριο δεν εμφανίστηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

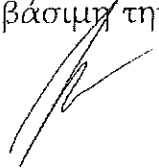
ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ:

του
κατοίκου οδός η οποία
παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αικατερίνης
Μάλλιαρη (ΑΜ ΔΣ Αθηνών 33440), η οποία κατέθεσε προτάσεις

**ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ:** της ανώνυμης εταιρείας με την
επωνυμία «CERAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που
εδρεύει στη Νέα Σμύρνη, επί της Λεωφόρου Συγγρού αρ. 209 - 211,
με Α.Φ.Μ. 800715056, ενεργούσης ως εταιρείας διαχείρισης
απαιτήσεων, δυνάμει των διατάξεων του Ν. 4354/2015 και της
Πράξης 118/19.05.2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας
της Ελλάδος, όπως τροποποιήθηκε από την υπ' αριθμ. 153/08.01.2019
Πράξη, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαιτήσεων της
αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ORION X
SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που
εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, 1-2 Victoria Buildings, Haddington
Road, Dublin 4, D04 XN32 και με αριθμό καταχώρησης στο μητρώο
εταιρειών της Ιρλανδίας 656384, όπως εκπροσωπείται νόμιμα (ο
«Δικαιούχος της Απαίτησης») της, δε, τελευταίας αλλοδαπής
εταιρείας ειδικού σκοπού ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης
τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK»,
όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο
διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της (ΑΜ ΔΣ
Αθηνών), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Η αιτούσα και νυν εφεσίβλητη άσκησε ενώπιον του
Ειρηνοδικείου Πειραιώς την από 25.9.2012 και με αριθμό κατάθεσης
8536/1508/2012 αίτηση περί υπαγωγής στον Ν. 3869/2010 και ζήτησε
να γίνει δεκτή. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την υπ' αριθμ.
677/2018 οριστική απόφασή του, δέχθηκε ως κατ' ουσίαν βάσιμη την

α

αίτηση. Κατά της πιο πάνω απόφασης η εκκαλούσα ως διαχειρίστρια των τιτλοποιημένων απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ORION Χ SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της καθ'ης η αίτηση ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», άσκησε την από 21.1.2021 έφεση, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με αριθμό κατάθεσης 1138/12/2021, και μετά την κατάθεση αντιγράφου της στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου έλαβε αριθμό κατάθεσης 5717/2547/2021, ορίσθηκε, δε, δικάσιμος αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβασή της υπέρ της εκκαλούσας, που ασκήθηκε προφορικά και καταθέτοντας προτάσεις, για να γίνει δεκτή η κρινόμενη έφεση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

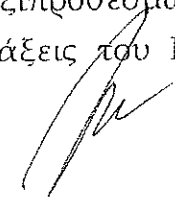
**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθμ. 677/2018 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιώς, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, καθώς ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης (βλ. την εκκαλούμενη απόφαση, στην τελευταία διάταξη της οποίας αναγράφεται ως ημερομηνία δημοσίευσής της η 11.12.2018 σε συνδυασμό με την έκθεση κατάθεσης δικογράφου της κρινόμενης έφεσης, όπου αναγράφεται ως ημερομηνία κατάθεσής της στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο η 26.1.2021, στο οποίο διάστημα δεν υπολογίζεται το διάστημα από 7.11.2020 έως 26.1.2021 λόγω

αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 83 του ν.4790/2021) (άρθρα 495, 511, 513παρ.1, 516παρ.1, 517 και 518παρ.2 και 741 ΚΠολΔ), ενώ από τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει, αλλά ούτε, άλλωστε, η εκκαλούσα επικαλείται επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Ασκήθηκε δε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 761 ΚΠολΔ από την ειδική διάδοχο της αρχικής καθ'ης η αίτηση Τράπεζας Alpha Bank, από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία « ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με την ιδιότητα της διαχειρίστριας των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», όπως εκπροσωπείται νόμιμα δυνάμει της από 30.4.2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων νομίμως μεταγεγραμμένης, της, δε, τελευταίας αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» δυνάμει της από 30.4.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων νομίμως μεταγεγραμμένης. Περαιτέρω, η κρινόμενη έφεση φέρεται παραδεκτά προς συζήτηση ενώπιον του αρμόδιου καθ' ύλην και κατά τόπο παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 17Α και 741 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 3 και 14 του Ν. 3869/2010), κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του Ν. 3869/2010), ενώ για το παραδεκτό κατατέθηκε το προβλεπόμενο στις διατάξεις των άρθρων 495παρ.3 και 741 ΚΠολΔ παράβολο (βλ. την αναφορά της Γραμματείας του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στην έκθεση κατάθεσης του υπό κρίση δικογράφου περί της κατάθεσης του παραβόλου). Πρέπει, επομένως, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ.1 ΚΠολΔ).

Με την από 25.9.2012 και με αριθμό κατάθεσης 8536/1508/2012 αίτησή της, η αιτούσα και ήδη εφεσίβλητη, επικαλούμενη ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, ζήτησε με βάση τις διατάξεις του Ν.

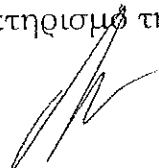
4

3869/2010 την επικύρωση του περιεχόμενου στην αίτηση σχεδίου διευθέτησης οφειλών του, άλλως τη δικαστική ρύθμιση αυτών, την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας και της λοιπής ακίνητης περιουσίας της και την αναγνώριση ότι δια της τήρησης της ρύθμισης θα απαλλασσόταν από τα χρέη της προς την πιστώτρια καθ'ης. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, αρχικά με τη με αριθμό 425/2017 μη οριστική απόφασή του, αφού προηγουμένως έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αίτηση, πλην του αναγνωριστικού αιτήματος, το οποίο απορρίφθηκε ως μη νόμιμο, ακολούθως, την έκανε δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, προβαίνοντας σε δικαστική ρύθμιση των χρεών της αιτούσας και όρισε νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών της αιτούσας στις 30.10.2018. Κατά τη δικάσιμο αυτή, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εκδίκασε περαιτέρω την αίτηση και εξέδωσε τη με αριθμό 677/2018 οριστική απόφαση με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αίτηση ως ουσιαστικά βάσιμη προβαίνοντας σε δικαστική ρύθμιση των χρεών της αιτούσας, ως εξής : α) όρισε μηδενικές μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα τριών ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης ρύθμιση τα χρέη της αιτούσας χωρίς υποχρέωση περαιτέρω καταβολών κατ' άρθρο 8 παρ. 2 ν.3869/2010, μετά την κατανομή των μηνιαίων δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 και αυτής του άρθρου 9 παρ.2, κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της πρώτης ρύθμισης, σύμφωνα με την παράγραφο 2β του άρθρου 9 ν.3869/2010, η οποία προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 62 παρ.3 του Ν.4549/2018 (ΦΕΚ Α'105/14.6.2018), και καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς αιτήσεις και β) όρισε να καταβάλει η αιτούσα, στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ.2 ν.3869/2010, το ποσό των 46.882 ευρώ σε 240 μηνιαίες δόσεις (20 έτη), ποσού 195,3 ευρώ στην καθ'ης πιστώτρια, εξαιρώντας από τη ρευστοποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα η ειδική διάδοχος της αρχικής καθ' ης η αίτηση - μετέχουσας στη δίκη Alpha Bank ΑΕ, για τους λόγους που περιέχονται στο κρινόμενο δικόγραφο, ζητώντας την εξαφάνισή της, έτσι ώστε να απορριφθεί η αίτηση.

Με τις παρ. 1 έως 3 της διάταξης του άρθρου 225 του ΚΠολΔ ορίζεται ότι: 1) "Η επέλευση της εκκρεμοδικίας δεν στερεί τους διαδίκους από την εξουσία να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα ή να συστήσουν εμπράγματο δικαίωμα», 2) "Η μεταβίβαση του επίδικου δικαιώματος ή η σύσταση εμπράγματος δικαιώματος δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη. Ο ειδικός διάδοχος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση" και 3) "Αν ο ενάγων μεταβίβασε το επίδικο δικαίωμα δεν μπορεί να προταθεί εναντίον του έλλειψη νομιμοποίησης, εκτός αν η απόφαση που θα εκδοθεί δεν δεσμεύει τον ειδικό διάδοχο». Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι ένδικο μέσο μπορούν να ασκήσουν αυτοτελώς και παραλλήλως, τόσο ο μεταβιβάσας το πράγμα ή το δικαίωμα αρχικός διάδικος, όσο και ο προς τον η μεταβίβαση, εφόσον αυτός έγινε ειδικός διάδοχος μετά την άσκηση της αγωγής (ΑΠ 1873/2022, ΑΠ 922/2020, ΑΠ 1218/2019, ΑΠ 1597/2018), αλλά πρέπει οι δύο αυτές αναιρέσεις να συνεκδικάζονται. Ειδικότερα, ως μεταβίβαση, κατά την έννοια της διάταξης του ανωτέρω άρθρου (ΚΠολΔ 225), θεωρείται κάθε μορφή ειδικής διαδοχής στο επίδικο πράγμα ή δικαίωμα που δεν ταυτίζεται πάντοτε με το αντικείμενο της δίκης, είτε αυτή είναι εκούσια, στηριζόμενη σε δικαιοπραξία του ιδιωτικού δικαίου, είτε είναι αναγκαστική, γενόμενη με διάταξη νόμου ή με μονομερή πολιτειακή πράξη, εφόσον δεν συνιστά πρωτότυπο τρόπο κτήσης του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος.. Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, συνεπώς για πρώτη φορά και ενώπιον του Αρείου Πάγου, περιοριζόμενος σε μόνη την υποστήριξη ή αντίκρουση των λόγων της αναίρεσης, εφόσον έχει έννομο συμφέρον. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 μέχρι 78 του ίδιου Κώδικα. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της

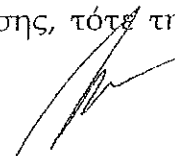
Κ

πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής, στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας επισύρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης. Η ασκούμενη, κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ, αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαστική ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται, κατά πλάσμα δικαίου, ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες, που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κύριου διαδίκου (ΑΠ 490/2023, ΑΠ 1350/2022, ΑΠ 267/2021). Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου στο επίδικο πράγμα ή δικαίωμα, όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατ' αυτού κατά το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 199/2024 www.areiospagos.gr, ΑΠ 1350/2022, ΑΠ 267/2021, ΑΠ 368/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' του ν. 4354/2015 "Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων..." (που εφαρμόζεται, εν προκειμένω, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 41 παρ. 1 ν. 5072/2023, επειδή η επικαλούμενη σύμβαση διαχείρισης συνήφθη πριν από την 30.12.2023), ορίζεται ότι "τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω

πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους. Οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ως άνω ν. 4354/2015, "οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Η τελευταία αυτή διάταξη (άρθρο 2 παρ. 4 ν. 4354/2015) εφαρμόζεται όχι μόνον όταν η μεταβίβαση και η ανάθεση της διαχείρισης των απαιτήσεων στις εν λόγω εταιρίες πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του ανωτέρω ν. 4354/2015, αλλά και όταν η μεταβίβαση των απαιτήσεων και η αντίστοιχη ανάθεση της διαχείρισης γίνεται με βάση τις διατάξεις για την τιτλοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, καθώς είναι επιτρεπτή η παράλληλη και συνδυαστική εφαρμογή των νόμων 4354/2015 και 3156/2003, ώστε οι Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.) του ν. 4354/2015 να διαθέτουν την κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση του άρθρου 2 παρ. 4 του νόμου αυτού, έχοντας και τη δυνατότητα άσκησης διαδικαστικών εν γένει πράξεων (ΟΛΑΠ 1/2023, ΑΠ 490/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων καθώς και αυτών των άρθρων 62, 64 παρ. 3 και 286 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι, αν, κατά τη διάρκεια της επιδικίας, επέλθει μεταβολή στο πρόσωπο της εταιρίας διαχείρισης, τότε την

κ

εταιρία απόκτησης απαιτήσεων εκπροσωπεί η νέα διαχειρίστρια, αντίστοιχα δε παύει χωρίς άλλο και η σχετική προς εκπροσώπηση εξουσία της προηγούμενης διαχειρίστριας, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή της δίκης, όπως ισχύει και για τα νομικά πρόσωπα, για την ταυτότητα του νομικού λόγου. Διαδικαστικές πράξεις, που έχουν γίνει από την προηγούμενη διαχειρίστρια, δεν είναι απαράδεκτες, έστω και αν, κατά τη προσδιορισθείσα συζήτηση στο ακροατήριο, αυτή έχει στο μεταξύ αντικατασταθεί, αφού ουσιαστικός διάδικος είναι η εταιρία απόκτησης και όχι η εταιρία διαχείρισης, η δε συζήτηση χωρεί με τη νέα διαχειρίστρια, η οποία μπορεί να εμφανιστεί κατά τη συζήτηση με την ιδιότητα αυτή στη θέση της παλαιάς (ΑΠ 649/2025 τνπ Qualex, Α Π 1374/2024, ΑΠ 1808/2024 www.areiospagos.gr).

Με την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβασή της η προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» εκθέτει ότι, δυνάμει της από 30.4.2020 συμφωνίας μεταξύ της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» και της αρχικής διαδίκου ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», μεταβιβάσθηκε από τη δεύτερη στην πρώτη εξ αυτών το χαρτοφυλάκιο ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων, καταχωρήθηκε, δε, η ως άνω σύμβαση στο δημόσιο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στις 30.4.2020 στον τόμο 11 και με αριθμό 107. Ότι στη συνέχεια η εταιρεία ειδικού σκοπού ανέθεσε τη διαχείριση των απαιτήσεων της στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία « ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» δυνάμει της από 30.4.2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων νομίμως μεταγεγραμμένης στο δημόσιο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11 με αύξοντα αριθμό 108 . Ότι έπειτα δυνάμει της από 18.6.2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η εταιρεία ειδικού σκοπού ανέθεσε

πλέον τη διαχείριση του χαρτοφυλακίου στην προσθέτως παρεμβαίνουσα, καταχωρήθηκε, δε, η ως άνω συμφωνία στο δημόσιο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 12 με αύξοντα αριθμό 196. Ότι, επομένως, η ίδια νομιμοποιείται πλέον στην άσκηση κάθε ενδίκου βοηθήματος ως μη δικαιούχος διάδικος, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, και δικαιολογεί έννομο συμφέρον να παρέμβει υπέρ της αρχικής διαδίκου - υπέρ ης η κοινοποίηση προς υπεράσπιση της έφεσης, από το γεγονός ότι είναι η νέα, από 8.4.2021, νόμιμη διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», ζητεί, δε, να γίνει αυτή δεκτή και να απορριφθεί η αίτηση. Κατά τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της ως άνω πρόσθετης παρέμβασης έλαβε χώρα, κατά τη διάρκεια της επίδικιας, αλλαγή μόνο στο πρόσωπο της διαχειρίστριας της επίδικης απαίτησης, ενώ δικαιούχος της απαίτησης αυτής παρέμεινε η προαναφερόμενη αλλοδαπή εταιρία απόκτησης, η οποία είναι η ουσιαστική διάδικος της κρινόμενης έφεσης σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην προηγούμενη νομική σκέψη. Η ένδικη, όμως, πρόσθετη παρέμβαση ασκείται από την εταιρία διαχείρισης «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» ως νέα διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», δηλαδή ασκείται για λογαριασμό της ανωτέρω δικαιούχου εταιρίας απόκτησης, η οποία δεν είναι τρίτη, κατά την έννοια του άρθρου 80 ΚΠολΔ, σε σχέση με τους διαδίκους της κρινόμενης έφεσης. Κατά συνέπεια, η πρόσθετη αυτή παρέμβαση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, αφού δεν ασκήθηκε από τρίτο πρόσωπο σε μεταξύ άλλων εκκρεμή δίκη, αλλά, αντιθέτως, ασκήθηκε από την ουσιαστική διάδικο της κύριας δίκης, δηλαδή την εν λόγω αλλοδαπή εταιρία απόκτησης «ORION X SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που έχει ήδη ασκήσει, δια της προηγούμενης διαχειρίστριας εταιρίας «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

α

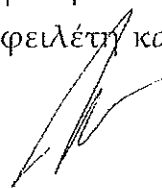

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» την κρινόμενη έφεση και επομένως η παράσταση της δικηγόρου και οι προτάσεις που κατέθεσε λαμβάνονται εντέλει υπόψιν για λογαριασμό της ίδιας της εκκαλούσας. Εξάλλου, η ως άνω προσθέτως παρεμβαίνουσα, αν και είχε το σχετικό δικονομικό δικαίωμα, θα μπορούσε να εμφανιστεί, κατά τη συζήτηση της έφεσης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με την ιδιότητα της νέας διαχειρίστριας στη θέση της παλαιάς (ΑΠ 1374/2024 www.areiospagos.gr).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την αρχική έκδοση αυτής όπως ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης(βλ. την υπ'αρ. 8536/1508/2.10.2012 πράξη κατάθεσης), ορίζεται ότι "[... 2]. Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών μέχρι συνολικό ποσό που ανέρχεται στο ογδόντα πέντε τοις εκατό της εμπορικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας, όπως αυτή αποτιμάται από το δικαστήριο [...]". Με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 4161/2013, που ισχύει από 14-6-2013 (2η έκδοση του άρθρου 9 παρ. 2) ΦΕΚ Α', 143/14-6-2013, τροποποιήθηκε η ανωτέρω διάταξη και ορίζεται ότι "2. Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας". Από τη γραμματική και μόνο διατύπωση της ανωτέρω διάταξης του

άρθρου 9 παρ. 2 του νόμου, όπως ίσχυε κατά τη 2η έκδοση αυτού, συνάγεται ευθέως ότι το ποσό των απαιτήσεων, που μπορεί με τον τρόπο αυτό να ικανοποιηθεί, ως αντάλλαγμα, δύναται να ανέρχεται σε ποσοστό 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας κατ' ανώτατο ύψος και όχι κατά κατώτατο. Η ρύθμιση μάλιστα αυτή, κατά ρητή πρόβλεψη του νόμου καταλάμβανε και τις εκκρεμείς αιτήσεις, δηλ. αυτές που είχαν κατατεθεί έως 13-6-2013. Ακολούθησε ο νόμος 4336/2015 (3η έκδοση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010), που ισχύει από 14-8-2015 (ΦΕΚ Α', 94/14-8-2015), ο οποίος διατήρησε τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2, όπως είχε τροποποιηθεί με το ν. 4161/2013 (2η έκδοση). Στη συνέχεια η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 τροποποιήθηκε εκ νέου με το ν. 4346/2015 (4η έκδοση), που ισχύει από 1-1-2016 (ΦΕΚ Α', 152/1-1-2016). Η ισχύς της 4ης ως άνω έκδοσης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 αρχίζει, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 11 του ν. 4346/2015, από 1-1-2016 και δεν καταλαμβάνει εκκρεμείς υποθέσεις, καθώς και αιτήσεις που έχουν κατατεθεί έως και 31-12-2015. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 του ν.3869/2010 (όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε από 1.1.2016 με το άρθρο 14 παρ.1 Ν.4346/2015 και καταλαμβάνει αιτήσεις που έχουν κατατεθεί από 1/1/2016 και μετά και όπως τροποποιήθηκε εκ νέου με το ν.4549/2018 και με το ν.4592/2019), ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης και σχέδιο διευθέτησης οφειλών ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, εφόσον, στο πρόσωπο του οφειλέτη, πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: α) το συγκεκριμένο ακίνητο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, β) το μηνιαίο διαθέσιμο οικογενειακό του εισόδημα δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 του παρόντος, προσαυξημένες κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης δεν υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα χιλιάδες (180.000) ευρώ για τον άγαμο οφειλέτη, προσαυξημένη κατά σαράντα χιλιάδες ευρώ (40.000) ευρώ για τον έγγαμο οφειλέτη και

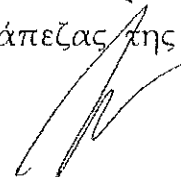
α

κατά είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ ανά τέκνο και μέχρι τρία (3) τέκνα και δ) ο οφειλέτης είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης, βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, όπου αυτός εφαρμόζεται. Το σχέδιο διευθέτησης οφειλών θα προβλέπει ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του και ότι καταβάλλει ποσό τέτοιο ώστε οι πιστωτές του δεν θα βρεθούν, χωρίς τη συναίνεσή τους, σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης... Η εξυπηρέτηση της οφειλής γίνεται με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή, σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, και χωρίς ανατοκισμό. Για τον προσδιορισμό της περιόδου τοκοχρεολυτικής εξόφλησης της οριζόμενης συνολικής οφειλής λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ύψος της οφειλής και η οικονομική δυνατότητα του οφειλέτη. Η περίοδος πάντως αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι (20) έτη εκτός αν η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν οι πιστώσεις στον οφειλέτη ήταν μεγαλύτερη των είκοσι (20) ετών, οπότε ο Ειρηνοδίκης δύναται να προσδιορίσει μεγαλύτερη διάρκεια η οποία πάντως δεν υπερβαίνει τα τριάντα πέντε (35) έτη. Οι απαιτήσεις των πιστωτών ικανοποιούνται από τις καταβολές του οφειλέτη με βάση την παρούσα παράγραφο κατά αναλογική εφαρμογή των άρθρων 974 επ. ΚΠολΔ». Από τη νέα διάταξη της παρ. 2 του άρθ. 9 του νόμου 3869/2010, που προβλέπει για το περιεχόμενο του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του οφειλέτη, προκύπτει ότι το ποσό που θα επιβαρυνθεί ο οφειλέτης για τη διάσωση της κατοικίας του είναι αυτό που θα απέδιδε ένας αναγκαστικός πλειστηριασμός του ακινήτου της κύριας κατοικίας

μείον τις δαπάνες εκτελέσεως. Κατά την αιτιολογική έκθεση «Ειδική μέριμνα λαμβάνεται ώστε να μην βλάπτονται τα συμφέροντα των πιστωτών, καθώς τίθεται ως βάση του ποσού που θα λάβουν δυνάμει του σχεδίου ρύθμισης το ποσό το οποίο θα ελάμβαναν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης της κύριας κατοικίας του οφειλέτη». Από τη διατύπωση της διάταξης αυτής σε συνδυασμό και με την αιτιολογική έκθεση σαφώς προκύπτει ότι το ποσό που τελικά θα επιβαρυνθεί ο οφειλέτης για τη διάσωση της κατοικίας του είναι αυτό που θα απέδιδε ένας αναγκαστικός πλειστηριασμός του ακινήτου της κατοικίας, δηλαδή το ποσό που θα επιτυγχανόταν από την αναγκαστική εκποίηση μείον τις δαπάνες εκτέλεσης. Το ποσό αυτό αποτελεί το υποχρεωτικό αντάλλαγμα, το οποίο ο οφειλέτης θα πληρώσει οπωσδήποτε ανεξάρτητα από την οικονομική του δυνατότητα. Αυτό υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι τα χρέη του, που απομένουν μετά την αφαίρεση του ποσού των καταβολών επί τριετία του αρθ. 8 παρ. 2 υπερβαίνουν το ποσό αυτό. Γιατί διαφορετικά θα κληθεί να καταβάλει ποσό ίσο με το υπόλοιπο των χρεών του, τα οποία και θα εξοφλήσει πλήρως. Η ρύθμιση αυτή είναι συνεπής με το πνεύμα του νόμου, κατά το οποίο η διάσωση του ακινήτου της κατοικίας παρέχεται έναντι ανταλλάγματος, που αποτελεί ένα είδος αναχρηματοδότησης του οφειλέτη και μάλιστα έντοκης. Συνεπώς το αντίτιμο της διάσωσης δεν μπορεί παρά να συνδέεται με την αξία του ακινήτου όπως και κατά το προγενέστερο δίκαιο (85%, 80% εμπορικής ή αντικειμενικής αξίας) γίνεται δεκτό ως υποχρεωτικό αντάλλαγμα (ΑΠ 555/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΠατρ 240/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΗρακλ 649/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, σημασία πλέον για το τι θα καταβάλλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του έχει το εκτιμώμενο ποσό του πλειστηριάσματος, βάσει της τρέχουσας εμπορικής αξίας του ακινήτου, αφαιρουμένων των εξόδων της εκτέλεσης, ενώ η τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία (βλ. αρθρ. 993 παρ. 2 εδ. γ' και 995 παρ. 1 εδ. δ' ΚΠολΔ καθώς και Π.Δ. 59/2016 και υπ' αριθ. 54/2015 Απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της

✓

Ελλάδος). Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας του, ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει ποσό που θα ελάμβαναν οι πιστωτές του, σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, ήτοι ποσό που αντιστοιχεί στην εμπορική αξία της κύριας κατοικίας του (βλ. αρθρ. 993 παρ. 2 εδ. γ' και 995 παρ. 1 εδ. δ' ΚΠολΔ), αφαιρουμένων των εξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΜονΠρωτ Ρόδου 69/2021, ΜονΠρωτΠατρ 463/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το ποσό που θα εισέπρατταν οι πιστωτές σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης προκύπτει από πραγματογνωμοσύνη που μπορεί να έχει τη μορφή απλής εκτίμησης, ενώ η υποχρέωση του οφειλέτη περί πιστοποιημένου εκτιμητή (Ν. 4152/2013 υποπαρ. Γ1) δεν αναιρεί τη δυνατότητα προσκόμισης των λοιπών αποδεικτικών μέσων (βλ. και Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, Νομική Βιβλιοθήκη, 3η έκδοση, σελ. 631 επ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με το μοναδικό λόγο έφεσης, η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η εκκαλουμένη πρέπει να μεταρρυθμιστεί ως προς τη διάταξή της κατά την οποία εξαίρεσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας και όρισε την καταβολή του ποσού των 46.882 ευρώ σε δόσεις επί είκοσι έτη. Ειδικότερα, εκθέτει ότι το παραπάνω ποσό υπολογίστηκε με βάση το 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας, Ότι, μετά την έκδοση της εκκαλουμένης, τροποποιήθηκε η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν.3869/2010 με το άρθρο 62 παρ.3 του ν.4549/2018 οπότε προβλέπεται η δυνατότητα οποιουδήποτε διαδίκου να ζητήσει από το δικαστήριο να λάβει υπ'όψιν την εμπορική και όχι την αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας του οφειλέτη και επομένως το παραπάνω ποσό πρέπει να υπολογιστεί πλέον με βάση την εμπορική αξία του ακινήτου. Με αυτό το περιεχόμενο, ο μοναδικός λόγος της έφεσης τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι εδράζεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθώς επί της από 25.9.2012 και με αριθμό κατάθεσης 8536/1508/2.10.2012 αίτησης της αιτούσας εφαρμοστέα ήταν η διάταξη του άρθρου 9§2 του ως άνω νόμου, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 17§1 του Ν. 4161/2013 και πριν την τροποποίησή του με την παράγραφο 18

του άρθρου 1 της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 και με το άρθρο 14§1 του Ν. 4346/2015, ενόψει και της ρητούς μεταβατικής διάταξης της παραγράφου 6 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, σύμφωνα με την προηγηθείσα μείζονα σκέψη και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι δεν εκδόθηκε η σχετική Κ.Υ.Α.. Επομένως, στην κρινόμενη αίτηση δεν τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 9§2, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο με το άρθρο 14§1 του Ν. 4346/2015 καθώς και με το μεταγενέστερο ν.4549/2018, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα με τον μοναδικό λόγο της έφεσής της, ο οποίος τυγχάνει απορριπτέος.

Κατόπιν τούτων, πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495παρ.3 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, ενώ, δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται, καθώς δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 746 ΚΠολΔ, αλλά η ειδικότερη διάταξη του άρθρου 8§6 εδ. β' του Ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την έφεση αντιμωλία των διαδικών.

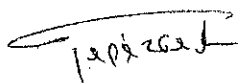
ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση τυπικά.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτήν κατ' ουσίαν.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή στο Δημόσιο του παραβόλου.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στον Πειραιά, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις ..... 01.....09..... 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

